

DECYZJA

Na podstawie art. 2 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018r., poz. 570), art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 17 pkt 1, art. 105 § 1 i art. 127 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, zwanego dalej „Kpa”, art. 63 ust. 1, art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021r., poz. 247), zwanej dalej „ustawą” oraz § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r., poz. 1839), zwanego dalej „rozporządzeniem”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie, w składzie:

1. Andrzej Chodkowski - przewodniczący składu orzekającego (spr.)
2. Mariusz Olszewski - członek składu orzekającego
3. Radosław Rutkowski - członek składu orzekającego,

po rozpatrzeniu odwołania Marcina Bartoła, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Marcin Bartoła Inter Kat, od decyzji z dnia 22 września 2021 roku, znak: KRŚ.6220.1.12.2021, wydanej z upoważnienia Burmistrza Miasta Pułtusk, przez Kierownika Wydziału Gospodarki Komunalnej, Rolnictwa i Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Pułtusku, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na uruchomieniu instalacji do przetwarzania katalizatorów samochodowych na części działki ewidencyjnej nr 42/56, obręb Pułtusk 18, gmina Pułtusk, powiat pułtuski, województwo mazowieckie, **orzeka:**

1) uchylić zaskarżoną decyzję w części, w jakiej określa warunki:

- odprowadzania ścieków technologicznych do szczelnego zbiornika bezodpływowego oraz jego systematycznego opróżniania przez uprawnione podmioty i wywożenia jego zawartości do oczyszczalni ścieków,

- odprowadzania wód opadowych i roztopowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych,

i w tym zakresie umorzyć postępowanie pierwszej instancji.

2) w pozostałej części utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją, sprostowana postanowieniem z dnia 8 października 2021 roku, organ I instancji stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na uruchomieniu instalacji do przetwarzania katalizatorów samochodowych na części działki ewidencyjnej nr 42/56, obręb Pułtusk 18, gmina Pułtusk, powiat pułtuski, województwo mazowieckie oraz określił warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

W uzasadnieniu decyzji organ podniósł, iż planowane przedsięwzięcie należy do kategorii przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia. Wskazał, iż po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Dębem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, uwzględniając uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy, stwierdził, że nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko. Dalej organ przedstawił analizę uwarunkowań oddziaływania planowanego

przedsięwzięcia na środowisko oraz wnioski wynikające z tej analizy.

Odwołanie od decyzji wniósł Marcin Bartold, reprezentowany przez pełnomocnika Jakuba Smakulskiego.

Skarżący zarzuca zaskarżonej decyzji naruszenie zasady prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa) oraz naruszenie zasady zaufania do władzy publicznej (art. 8 Kpa). W jego ocenie, w toku prowadzonego postępowania organ nie podjął żadnych czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Skarżący wskazuje, że został zobowiązany do spełnienia szeregu warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, które nie są adekwatne do rodzaju planowanej inwestycji, nie są poparte żadnymi przepisami prawa, bądź też nie są w żaden sposób uzasadnione ekonomicznie.

Skarżący podnosi, że nałożono na niego obowiązek odprowadzania wód opadowych lub roztopowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych. Wskazuje, że zgodnie z przedłożoną kartą informacyjną przedsięwzięcia, inwestor nie zagospodarowuje wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenu inwestycji, gdyż całe sąsiedztwo projektowanej inwestycji nie posiada kanalizacji deszczowej, zaś wody opadowe lub roztopowe nie są w żaden sposób zagospodarowywane. W ocenie skarżącego, nakazywanie ujmowania wód opadowych lub roztopowych prowadzi do nierównego traktowania przedsiębiorców, gdyż żaden inny podmiot prowadzący działalność w rejonie inwestycji, takiego obowiązku nie ma.

Skarżący wskazuje, że na prowadzenie działalności inwestor dzierżawi dwa pomieszczenia w budynku, o łącznej powierzchni 110 m². Dla inwestycji przeznaczony jest także plac przez budynkiem o powierzchni około 245 m². Skarżący podnosi, że w obliczeniach ilości powstających wód opadowych lub roztopowych, w karcie inwentaryzacyjnej przedsięwzięcia uwzględniono całą część budynku, która położona jest w granicach działki ewidencyjnej nr 42/56, obręb Pułtusk-18. Nawet przy takich założeniach, całość wód opadowych lub roztopowych w ciągu roku wyniesie 253,7 m³, co stanowi nieznaczącą ilość. Wody z połąci dachowych trafiają do rynien, skąd odprowadzane są bezpośrednio na tereny zielone. Na terenie placu przed budynkiem nie będzie prowadzona żadna działalność związana z przetwarzaniem odpadów, teren służyć będzie jedynie jako parking oraz plac dla aut przywożących odpady.

Skarżący podnosi, że poza art. 234 ustawy z dnia 20 lipca 2021 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2021 r., poz. 624 z późn. zm.), który właścicielowi gruntu zabrania między innymi zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych, jednak nie nakazuje ujmowania wód w system kanalizacji deszczowej, nie ma żadnego przepisu prawa, który taki obowiązek by rodził. Wskazuje, że zaproponowane przez niego niezagospodarowywanie wód opadowych lub roztopowych sprawia, że docelowo trafiają one na tereny zielone (za pośrednictwem rynny z dachu, czy też poprzez spadki terenu), natomiast gromadzenie wód opadowych w zbiornikach bezodpływowych, rodzi konieczność opróżniania tych zbiorników, najczęściej poprzez wywożenie taborem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków. Skarżący zarzuca, że organ zobowiązał go do wykonania zbiorników retencyjnych na wody opadowe lub roztopowe, nie dokonując przy tym żadnych ustaleń faktycznych ani nie przedstawiając dowodów, na których się oparł. Nie istnieją bowiem przepisy nakazujące ujęcie czystych wód opadowych lub roztopowych w system kanalizacji deszczowej. Ponadto, zdaniem skarżącego zobowiązano go do rozwiązania nieuzasadnionego przestrzennie (dzierżawiony teren nie ma wystarczającego metrażu na budowę zbiorników), prawnie, ekonomicznie ani też pod względem ochrony środowiska.

Dalej skarżący podnosi, że zobowiązano go do odprowadzania ścieków socjalno-bytowych oraz technologicznych do szczelnych zbiorników bezodpływowych. Tymczasem, zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia, ścieki socjalne trafiają do systemu kanalizacji gminnej, a z uwagi na charakter działalności, ścieki przemysłowe nie powstają. W tej sytuacji, nakazywanie inwestorowi ponoszenia kosztów związanych z budową szamba na ścieki

socjalne (na terenie, którego nie jest właścicielem), dla budynku, który ma czynne podłączenie do sieci kanalizacji sanitarnej jest absolutnie niezrozumiałym zabiegiem. Podobnie, jak przymuszanie do budowy zbiornika na ścieki technologiczne, które nie będą z tego rodzaju działalność w ogóle powstawały.

Zdaniem skarżącego, zaskarżona decyzja wydana została bez należytej staranności, zawiera bowiem liczne błędy oraz omyłki pisarskie, przykładowo: błędna jednolita część wód powierzchniowych, informacje dot. kruszarki, dołów chłonnych (str. 5). Zobowiązano też inwestora do spełnienia szeregu warunków, które nie są uzasadnione ani dostosowane do działalności, którą wnioskodawca zamierza prowadzić.

W związku z powyższym, skarżący wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie decyzji zgodnej z jego żądaniem i dostosowanej do rodzaju prowadzonej przez niego działalności.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia, planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a zatem dla jego realizacji wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy). Zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzależniony jest od tego, czy taka decyzja wydawana jest po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, czy też w sytuacji, gdy taka ocena nie była przeprowadzona. W tym ostatnim przypadku, stosownie do regulacji art. 84 ust. 1 ustawy, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W decyzji, właściwy organ może też określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c (art. 84 ust. 1a ustawy).

Z kolei, stosownie do regulacji art. 63 ust. 1 ustawy, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, stwierdza w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając wszystkie uwarunkowania określone w tym przepisie.

Organ I instancji ocenił, iż w przypadku ww. planowanego przedsięwzięcia brak jest potrzeby przeprowadzenia oceny jego oddziaływania na środowisko.

W ocenie Kolegium, stanowisko organu I instancji wyrażone zaskarżonej decyzji jest zasadne.

Do takiego wniosku prowadzi analiza wniosku dokonana z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 ustawy, a więc:

1) rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

- a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
- b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
- d) emisji i występowania innych uciążliwości,
- e) ocenionej w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
- f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
- g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;

2) usytuowania przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniającego:

- a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
- b) obszary wybrzeży i środowiska morskiego,
- c) obszary górskie lub leśne,
- d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
- e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
- f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
- g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
- h) gęstość zaludnienia,
- i) obszary przylegające do jezior,
- j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
- k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;

3) rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikających z:

- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
- b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
- c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
- d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
- e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
- f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na uruchomieniu instalacji do przetwarzania katalizatorów samochodowych, na części działki o nr ew. 42/56, obręb Pułtusk 18, gmina Pułtusk. Powierzchnia ww. działki wynosi 0,0591 ha. Większą część działki zajmuje budynek, którego część zostanie zaadoptowana na potrzeby przedmiotowej inwestycji. Pozostały teren nieruchomości jest utwardzony kostką brukową. Powierzchnia części budynku, który dzierżawiony jest przez inwestora wynosi około 110 m²:

- część biurowo-socjalna oraz część przeznaczona na działalność związaną ze zbieraniem zużytych akumulatorów oraz katalizatorów zajmuje powierzchnię około 70 m²;
- część przeznaczona do przetwarzania i magazynowania odpadów zużytych katalizatorów zajmować będzie powierzchnię około 40 m².

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że w jego ramach planowane jest przetwarzanie odpadów o kodach:

- 16 08 01 - zużyte katalizatory zawierające złoto, srebro, ren, rod, pallad, iryd lub platynę (z wyłączeniem 16 08 07), w ilości 240 Mg/rok,
- 16 08 03 - zużyte katalizatory zawierające metale przejściowe lub ich związki inne niż

wymienione w 16 08 02, w ilości 20 Mg/rok.

Przetwarzanie katalizatorów na terenie inwestycji odbywać się będzie w istniejącym budynku metodą R12, polegającą na rozłożeniu zużytych katalizatorów w celu przygotowania ich do procesu odzysku zawartych w nich metali szlachetnych. Proces odzysku składników z katalizatorów odbywać się będzie w następujących fazach:

- segregacja na poszczególne rodzaje, typy i modele charakteryzujące się specyficzną budową i różną zawartością poszczególnych metali,
- rozdzielanie części ceramicznej katalizatorów od obudowy metalowej przy pomocy nożyc hydraulicznych i nożyc ręcznych,
- mielenie monolitu katalizatorów odzyskiwanego z obudów (tzw. katalizator właściwy) w bębnach kulowych.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że inwestor będzie przetwarzał mniej niż 10 ton odpadów na dobę, tj. łącznie 260 Mg/rok przy pracy 5 dni w tygodniu od poniedziałku do piątku w godzinach od 9⁰⁰ do 16⁰⁰.

Otoczenie terenu planowanego przedsięwzięcia stanowią:

- od strony północnej - działka o nr ew. 42/55, zabudowana budynkiem handlowo-usługowym (dalsza część budynku, w którym planuje się prowadzenie działalności);
- od strony zachodniej i południowej - droga dojazdowa;
- od strony wschodniej - zabudowa usługowo - produkcyjna.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości około 130 m w kierunku wschodnim od terenu inwestycji.

Maszyny i urządzenia wykorzystywane do prac budowlanych będą w dobrym stanie technicznym, wykluczającym wycieki płynów technicznych i paliwa do środowiska gruntowo-wodnego. Eksploatacja oraz postoje sprzętu mechanicznego niezbędnego do realizacji przedsięwzięcia będą prowadzone w taki sposób, aby wyeliminować możliwość zanieczyszczenia gruntu oraz wód gruntowych produktami ropopochodnymi. Podczas tankowania sprzętu używanego przy budowie wykorzystane zostaną maty absorbujące zapobiegające ewentualnym przeciekom substancji szkodliwych (oleje, płyny eksploatacyjne) do podłoża. Magazynowanie olejów, smarów i materiałów niezbędnych do eksploatacji konserwacji sprzętu, w celu minimalizacji niebezpieczeństwa zanieczyszczenia środowiska wodno-gruntowego, będzie odbywało się poza miejscem realizacji prac.

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że planowane przedsięwzięcie nie ma większego wpływu na wody podziemne i powierzchniowe na etapie eksploatacji. Wszelkie prace prowadzone będą na powierzchniach utwardzonych, co zminimalizuje możliwość wpływu inwestycji na ten komponent środowiska. Planowane przedsięwzięcie znajduje się w obszarze jednolitych części wód powierzchniowych, zwanych dalej JCWP, w regionie środkowej Wisły. Teren inwestycyjny zlokalizowany jest w granicach JCWP o kodzie RW2000172671989 o nazwie „Dopływ z Psar.”

Na etapie realizacji i eksploatacji wszystkie wody opadowe odprowadzone będą na własny teren nieutwardzony, w sposób niepowodujący zalewania terenów sąsiednich oraz niezmienny stan wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia odpływu ww. wód ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

Przedsięwzięcie znajduje się poza obszarami objętymi ochroną na mocy przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098). Najbliżej położony obszar Natura 2000 to obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Narwi PLB140014, zlokalizowany w odległości około 1,90 km w kierunku północno-wschodnim od terenu przeznaczonego pod inwestycję. Teren planowany pod przedsięwzięcie pozbawiony jest roślinności, w tym drzew i krzewów. Przedmiotowy teren nie wykazuje cech siedlisk naturalnych i półnaturalnych mogących stanowić chronione siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków objętych dyrektywami - ptasią i siedliskową.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej uwarunkowania, w tym zakres i lokalizację przedsięwzięcia oraz jego oddziaływanie na środowisko, należy stwierdzić, iż nie będzie ono znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

W tej sytuacji, należało stwierdzić brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla tego przedsięwzięcia.

Jak już wyżej wskazano, skarżący kwestionuje 2 spośród określonych w zaskarżonej decyzji warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia.

Jeśli chodzi o określony w pkt. 2 ppkt. 7 zaskarżonej decyzji warunek odprowadzania ścieków socjalno-bytowych oraz technologicznych do szczelnych zbiorników bezodpływowych, to należy zauważyć, iż postanowieniem z dnia 8 października 2021 roku, organ sprostował tę decyzję w ten sposób, że zapis w pkt 2 ppkt. 7 sentencji decyzji otrzymał brzmienie: „Ścieki socjalno-bytowe odprowadzać do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej, zaś ścieki technologiczne odprowadzać do szczelnego zbiornika bezodpływowego; zbiornik systematycznie opróżniać (nie dopuszczać do jego przepełnienia) przez uprawnione podmioty, a jego zawartość wywozić do oczyszczalni ścieków”.

Wprawdzie dopuszczalność prostowania decyzji w takim zakresie, jak to uczynił organ I instancji w niniejszej sprawie, może budzić wątpliwości, jednak ww. postanowienie o sprostowaniu nie zostało wyeliminowane z obrotu prawnego, ani nawet zaskarżone, a zatem rozstrzygając niniejszą sprawę Kolegium było zobowiązane uwzględnić skutki jego wydania. Uwzględniając sprostowanie dokonane ww. postanowieniem należy stwierdzić, iż zaskarżona decyzja określa warunek odprowadzania ścieków socjalno-bytowych do istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej.

Z kolei, za pozbawione podstaw należy uznać określenie w zaskarżonej decyzji warunku odprowadzania ścieków technologicznych do szczelnego zbiornika bezodpływowego. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia (pkt. 7.2.) wynika, że z racji działalności jaka będzie prowadzona oraz zastosowanej technologii, ścieki technologiczne nie będą powstawały. Planowany zakład nie będzie bowiem prowadził żadnej działalności wymagającej zużycia wody, jak również generującej ścieki.

Zatem zaskarżoną decyzję w tej części, w jakiej określa warunek odprowadzania ścieków technologicznych do szczelnego zbiornika bezodpływowego oraz jego systematycznego opróżniania przez uprawnione podmioty i wywożenia jego zawartości do oczyszczalni ścieków należy uchylić, zaś postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie umorzyć.

Jako trafny należy też ocenić podniesiony przez skarżącego zarzut braku podstaw do określenia w zaskarżonej decyzji warunku zawartego w pkt 2 ppkt. 5 jej sentencji, tj. że wody opadowe i roztopowe należy odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych.

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że inwestor nie planuje zagospodarowywania wód opadowych i roztopowych z planowanego zakładu. Należy też zauważyć, iż realizacja i eksploatacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje żadnych zmian jeśli chodzi o stan wód opadowych i roztopowych na terenie, na którym to przedsięwzięcie ma być realizowane i eksploatowane ani na terenach sąsiednich.

Obecnie, wody opadowe z połaci dachowych budynku trafiają do rynien, skąd odprowadzane są na tereny zielone. W ramach realizacji planowanego przedsięwzięcia nie powstanie zaś żaden nowy budynek. Przedsięwzięcie będzie eksploatowane wyłącznie w już istniejącym budynku. Nie zostanie powiększony teren utwardzony. Planuje się jedynie położenie (wymianę) nowej kostki brukowej w miejscu bramy garażowej. Na placu przed budynkiem nie będzie prowadzona żadna działalność związana z przetwarzaniem odpadów. Będzie on pełnił wyłącznie funkcję parkingu dla samochodów przywożących odpady. Wprawdzie nie można wykluczyć, iż mogą wystąpić sytuacje awaryjne, np. wyciek paliwa czy oleju z pojazdów, jednak w zaskarżonej decyzji określono warunki (pkt 2 ppkt 3 i 4 sentencji decyzji), których spełnienie zapobiegnie ich przenikaniu - w sytuacji wycieku - wraz wodami opadowymi czy roztopowymi, do gruntu.

W ocenie Kolegium, z uwagi na wskazane wyżej okoliczności, brak jest podstaw do nałożenia inwestora obowiązku odprowadzania wód opadowych i roztopowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych.

Zatem zaskarżoną decyzję, również w tej części należało uchylić, zaś postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie umorzyć.

Wprawdzie, na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach takiego warunku wskazał Dyrektor Zarządu Zlewni w Dębem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, jednak należy zwrócić uwagę, iż postanowienie, wydawane na

podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy, nie wiąże organu właściwego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ma charakter opiniodawczy, a nie stanowczy. Mając powyższe na względzie orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenia:

1. Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie, ul. Rzeczkowska 6.
2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.
3. Od skargi pobierany jest wpis stały, w wysokości 200 zł.
4. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego; wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

1. 2. 3.

Otrzymują:

I.

.....

pełnomocnik Marcina Bartoła

2. pozostałe strony postępowania w trybie określonym w art. 49 Kpa
3. Burmistrz Miasta Pułtusk (+ akta sprawy)
4. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
Wydział Spraw Terenowych w Ciechanowie
ul. 17 stycznia 7, 06-400 Ciechanów
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Dębem
Dębe, 05-140 Serock
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pułtusk
ul. 3 Maja 30, 06-100 Pułtusk